

יוסקה! למה לא אקרת זאת קדם?

גאוקה אלמוג

גדולה שעמדה בקצה אחד המדפים:
"הביטי כמה ראשונים אפסנו השבוע. את
יכולה לקחת חלק מהם נגרי לה מתנה
נהדרת, שהילדים ישמחו בה וגם ההורים
לא יתנגדו לקבלה. מתנה שעושה רושם
עוזרת ללמד ולדעת, איך מתגלגלים
ראשונים ונעשים צפרדעים."
שפתתי טאר על הרציון. הכאחי צנצנת
בצה וגדולה ויוסקה ישפך לחוכה מחצית
מכמות הפוס, שבתוכם מתרוצצים להם
פזורים שחורים ועגלים, לענב שקוף
ואחד להם והוא מתנענע בפנים בחזקה.
"ועכשיו, בלי בעיות רבות," אקר יוסקה,
"יש לשת להם צלה של הסה הנונה שבתג
הפכת תפוקתה צפרדעים בביתה."
לקחתי את הצנצנת הרחוקשת ראשונים
הביקה. בבית חלקנו את השיים ביד שלש
צנצנות נפות ומרוחות, נאחה למתנות.
לשחלקנו את הראשונים הצנצנות, הכחנו
פנים בביצים שחורות, קלקדות לגיש

יוסקה, הפורה לזכע בבית-ספרנו, יודע
הכל, הוא מכיר כל חרק וכל פרח ולציון
משפחה שיש כל בעל-חיים וכל צמת.
בחדר הסבוע שלו אפשר למצא דמים
ונחשים ונרעים מכל העצמים ומכל
הפרינים. הייתי מספרת להם הרבה על
חדר-הסבוע, אלא שאני מתביישת שאינני
יודעת לכנות בשם את כל האיצרות
שישנם בחדר מסלא זה. המעשה שאני
עומדת לספר להם רק מתחיל בחדרו של
יוסקה, אז איננו נגמר שם. ראשיתה,
ששבוש לפנינו סג הפורים. איתו בקר הנה
חדר-הסבוע פתוח. מנקמתי לומר בקר טוב
ליוסקה, ואנב בה שאלתני:
"אולי יש לך הצעה למתנה שתענין
וקשמה ילדים בכל גילי בפורים אנו
נוסעים לבקר את היהודים ובניהם האתנו
מתפשים מתנה שתתאים לבני שבע צד
שבעים."
יוסקה לא הסס הרבה והצביע על צנצנת

והראשונים שנישאריו בביתנו וכלו בתאבון
 את החמקה שגמנו להם - הם גדלו והתעגלו,
 ונבם השקוף התארר והשמחה
 בביתנו גדלה עד מאד. אלא שדבר משה
 מאד התרחש באותו זמן בצנצנת. הביצים
 שהיו בה התבקצו, ומתוך ניצאו יצורים
 מוקדים, בעלי גוף פחוס ובקצה בטנם
 ענור תקפל. הם עלו וירדו בצנצנת
 כמטוסים המקריאים ונזחתיים. הם
 התפתלו בעים כרקננים. הסרידה איתנו
 במיוחד העבדה שבהם לא הזכירו במאומה
 את הראשונים הפוגרים שקבלנו מיוסקה.
 אך עדנו לא השדנו בשום דבר מיוחד
 וחסינו כסבלנות ילראות את ההתפתחות.
 לא שצדנו כלל מה צפוי לנו מיצורים
 תמימים אלה. "קשיגדלו הראשונים
 התדושים", אמר רם, "נוכל לתביא צנצנת
 עם ראשנים גם לבמה שלי."
 בקר אחר נגיש רם פהרפלו לראות מה
 שלום הראשנים ואלה למהתפתו את

בצורת רפסודה. "מה אלה?" שאל רם,
 לא ידעתי מה להשיב ופל בן פתחתי את
 האנציקלופדיה ומראתי: "בדישה לרב
 הדו-חיים האחרים, רבנסו של הצפרדעים
 היא על ידי ביצים, והוקדות המתפתחים
 מן הביצים אינם דומים להוריהם והם
 מכונים בשם ראשנים." ברכתו את יוסקה
 בלבי ורם קפץ ואמר: "יפיו אינה מן יש
 לנו. נוכל עכשו לראות את הגלגול השלם
 של הצפרדע, מן הביצה לבוגר." חלקנו
 גם את הביצים שזה בשוה, ובחששת
 הפורים נסענו אל חמר ואסון בתל-אביב,
 שם השארנו צנצנת אחת. משם המשיכנו
 אל דנה בירושלים, אצלם השארנו את
 הצנצנת השנית. כשנפרדנו מהם לשלום,
 הזכרנו את ההוראות האחרונות: "לא
 לשכח להכניס צלה חסה, ובפקר -
 להתבונן יום ולהקטר שצפרדע לא
 תקפץ לכם ישר כפרצוף."
 את ההוראות האלה לא שכחנו גם אנחנו